

ਵੇਗਾ; ਥਲਕਛੇਡੀ ਹਡਿਆਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਹੇ ਬੋਚਿਓ, ਹੁਲ ਥੁ-
ਜ਼ਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲਾਂ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਭਾਲੇਗੇ, ਅਰਜਿਸ
ਭਰਾਂ ਮੈਂ ਯਹੁਦੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ
ਆ ਸਕਦੇ, ਉਸੀ ਭਰਾਂ ਹੁਲ ਮੈਂ ਤੁਹਾਾ ਨੂੰ ਬੀ ਆਖਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ
ਤੁਹਾਾ ਨੂੰ ਨਹਾਂ ਹੁਕਮਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਇੱਕ ਵੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ,
ਅਰਥਾਤ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਾ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਤਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੀ ਇੱਕ
ਵੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋਗੇ,
ਤਾਂ ਸਤਿ ਇਸ ਤੇ ਜਾਰਲੁਗੇ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸਿੱਖ ਹੋ। ਸਮ-
ਊਨ ਪਤਰਸ ਨੈ ਭਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਤੂੰ ਕਿੱਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ?
ਜਿਸੁ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਤੂੰ ਹੁਲ ਮੇਰੇ ਮਗਰ
ਚੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ; ਪਰ ਫੇਰ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਕਿੰਉ ਨਹੀਂ ਚੱਲ
ਸਕਦਾ ? ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਖਾਡਰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਜਿਸੁ ਨੈ
ਭਿਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਖਾਡਰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇਵੇਂਗਾ ?
ਮੈਂ ਤੈ ਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਜੇ ਕੁਕੜ੍ਹ ਨਾ ਬੇਲੇਗਾ, ਜਦ
ਲਗ ਤੂੰ ਤਿੰਨ ਵਾਰੀਂ ਮੇਤੇ ਨਾ ਮੁੱਕਰੇਂਗਾ।

ਵਿਲਗੀਰ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਪੁਰ ਪਤੀਜੇ, ਅਰ ਮੇਰੇ ਪੁਰ
ਬੀ ਪਤੀਜੇ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਭਸਾਰੇ ਮਹਿਲਹਨ;
ਨਹੀਂ ਤਾ ਮੈਂ ਤੁਸਾ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਜਾਗਾ ਤਿ-
ਆਰ ਕਰਨ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਅਰ ਜੇ ਮੈਂ ਜਾਕੇ, ਤੁਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ
ਜਾਗਾ ਤਿਆਰ ਕਰਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਫੇਰ ਆਕੇ, ਤੁਸਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਸ
ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ; ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਬੀ ਹੋਵੇ। ਅਰ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ
ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਲਦੇ ਹੋ, ਅਰ ਉੱਥੇ ਵਾ ਰਸਤਾ ਬੀ ਜਾਲਦੇ
ਹੋ। ਥੁਮਾ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਲ-
ਦੇ, ਜੇ ਤੂੰ ਕਿੱਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈਂ; ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਰਸਤਾ ਕਿੰਕਰ ਜਾਣਿਐ ?

੬ ਜਿਸੂ ਨੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਰਸਤਾ, ਅਰ ਸਚਿਆਈ, ਅਰ ਜੀਉਲ
 ਮੈਂ ਹਾਂ; ਕੇਈ ਮੇਰੇ ਵਸੀਲੇ ਬਿਨਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕ-
 ੭ ਦਾ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਜਾਲਦੇ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਬੀਜਾਲਦੇ;
 ਅਰ ਹੁਲ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਤਿਸ ਨੂੰ ਜਾਲਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ
 ੯ ਹੈ। ਫੈਲਬੁਸ ਨੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਪਿਤਾ ਦਾ
 ੧੦ ਸਾ ਨੂੰ ਦਰਸਲ ਕਰਾਉ, ਤਾਂ ਸਾ ਨੂੰ ਝਿਪਡ ਆਵੇਗੀ। ਜਿਸੂ ਨੈ
 ਤਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਫੈਲਬੁਸ, ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਗ ਹਾਂ,
 ਅਰ ਤੈ ਮੈਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਲਿਆ? ਜਿਸ ਨੈ ਮੈਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ,
 ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ; ਫੇਰ ਤੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਸਾ
 ੧੧ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦਾ ਦਰਸਲ ਕਰਾਉ? ਕਿਆ ਤੂੰ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ,
 ਜੇ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਵਿੱਚ, ਅਰ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ? ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਜੇ ਮੈਂ
 ੧੨ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਆਪ ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਖਦਾ; ਪਰ ਪਿਤਾ, ਜੇ
 ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਏਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਪੂਰ ਪਤੀ-
 ਜੇ; ਕਿੰਉਕਿ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਵਿੱਚ, ਅਰ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਅਰ ਨਹੀਂ
 ੧੩ ਤਾਂ ਕੰਮਾਂ ਹੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੇਰੇ ਪੂਰ ਪਤੀਜੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ
 ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਜੇ ਮੇਰੇ ਪੂਰ ਪਤੀਜਦਾ ਹੈ, ਸੇ ਏਹ ਕੰਮ, ਜੇ ਮੈਂ
 ੧੪ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਬੀ ਕਰੇਗਾ; ਬਲਕਿ ਤਿਨਾਂ ਤੇ ਵਡੇ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ;
 ਕਿੰਉਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ
 ੧੫ ਨਾਉਂ ਕਰਕੇ ਜੇ ਕੁਛ ਮੰਗੇਗੇ, ਮੈਂ ਸੇਈ ਕਰਾਂਗਾ; ਇਸ ਲਈ ਕਿ
 ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਖੇ ਵਡਿਆਈ ਪਾਵੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਉਂ ਕਰਕੇ
 ੧੬ ਕੁਛ ਮੰਗੇਗੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਹੋ ਕਰਾਂਗਾ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ
 ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨੋ; ਅਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਤੇ
 ੧੭ ਮੰਗਾਂਗਾ, ਅਰ ਉਹ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਢੂਜਾ ਵਿਲਾਸਾਵੇਲਹਾਲਾ ਦੇਵੇਗਾ,
 ਤਾਂ ਉਹ ਸਵਾਤੁਹਾਡੇ ਸੰਗ ਰਹੇ। ਸੇ ਉਹ ਸਚਿਆਈ ਵਾ ਆਡ-
 ਮਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਗਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦਾ; ਕਿੰਉਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ

ਨਾ ਵੇਖਦਾ, ਅਰ ਨਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਤਿਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ; ਕਿੰਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਸਾਡੇ ਸੰਗ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਰ ਤੁਸਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਸਾ ਨੂੰ ਅਨਾਬਨਾ ਛੋਡਾਂਗਾ; ਮੈਂ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਲ ਥੁੜ੍ਹਾ ਚਿਰ ਹੈ, ਜੇ ਜਗਤ ਮੈਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਨਾ ਵੇਖੇਗਾ; ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਵੇਖੇਗੇ; ਇਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਮੈਂ ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੀਜੀਓਂਗੇ। ਉਸ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਜਾਲੇਗੇ, ਕਿ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਵਿੱਚ, ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਸਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਵੇਂ ਪਾਸ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮਹਨ, ਅਰ ਉਹ ਭਿਨਾਂ ਪੁਰ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਮੇਈ ਮੈਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਰ ਜੇ ਮੈਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਰ ਮੈਂ ਤਿਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਰ ਆਪਣੇ ਭਾਈਂ ਤਿਸ ਪੁਰ ਪਰਗਟ ਕਰਾਂਗਾ।

ਜਹੂਦਾ ਨੈ, ਜੇ ਇਸ ਕਰਿਯੁਤੀ ਨਾ ਸਾ, ਤਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਇਹ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਜੇ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਆਪ ਅਸਾਂ ਪੁਰ ਪਰਗਟ ਕਰੋਗਾ, ਅਰ ਜਗਤ ਪੁਰ ਨਹੀਂ? ਜਿਸੁ ਨੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ, ਜੇ ਕੋਈ ਮੈਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਪੁਰ ਚੱਲੇਗਾ; ਅਰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤਿਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੇਗਾ; ਅਰ ਅਸੀਂ ਤਿਸ ਕੋਲ ਆਵਾਂਗੇ, ਅਰ ਤਿਸ ਵੇਂ ਨਾਲ ਰਹਾਂਗੇ। ਜੇ ਮੈਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਸੇ ਮੇਰੇ ਬਚਨਾਂ ਪੁਰ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦਾ; ਅਰ ਇਹ ਬਚਨ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੁਲਵੇਹੋ, ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ, ਬਲਕ ਪਿਤਾ ਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਜਿਸ ਨੈ ਮੈਂ ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸਾਂ ਵੇਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਤੁਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹੀਆਂ। ਪਰ ਉਹ ਦਿਲਾਸਾ ਵੇਲਹਾਲਾ, ਅਰ ਥਾਡ ਪਵਿੰਡ ਆਡਮਾ, ਕਿ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਨਾਉਂ ਤੇ ਘੱਲੇਗਾ, ਸੇ ਤੁਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਛ ਸਿਖਾਲੇਗਾ; ਅਰ ਸਭ ਕੁਛ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਸਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਤੁਸਾ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਸਾ ਨੂੰ ਕੁਸਲ ਵੇਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੁਸਲ ਤੁਹਾਂ ਨੂੰ

੧੯

੨੦

੨੧

੨੨

੨੩

੨੪

੨੫

੨੬

੨੭

੧੮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਹਾ ਸੰਸਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਿਹਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਲਮੋਰ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਅਰ ਨਾ ਫਰੇ। ਤੁਸੀਂ ਸੁਲ
 ਹਟੇ ਹੋ, ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਮੈਂ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਰ
 ਤੁਸਾ ਫੇ ਕੋਲ ਫੇਰ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ,
 ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਉਸ ਕਹਿਣ ਤੇ, ਜੋ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਪਰਮਿਨ
 ਹੁੰਦੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਮੇਡੇ ਵਡਾ ਹੈ। ਅਰ ਹੁਲ ਉਸ ਗੱਲ
 ਦੇ ਹੋਲ ਤੇ ਅੱਗੇ ਮੈਂ ਤੁਸਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਜਦ ਉਹ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇ,
 ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਪਡੀਜੋ। ਇਸ ਤੇ ਪਿੱਛੋਂ ਮੈਂ ਤੁਸਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ
 ਗੱਲਾਂ ਨਾ ਕਰਾਂਗਾ; ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਇਸ ਜਗਤ ਦਾ ਹਾਕਮ
 ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਅਰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਤਿਸ ਦਾ ਫੁਛ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ
 ਲਈ ਜੇ ਜਗਤ ਜਾਣੇ, ਕਿ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਰ
 ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਪਿਤਾ ਨੈ ਮੈਂ ਨੂੰ ਫਰਮਾਇਆ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ,
 ਉਨੋਂ, ਇੱਥੋਂ ਚਲੇ ਜਾਇਜੇ ॥

੧੯ ਮੈਂ ਸੌਚੀ ਵਾਖ ਦੀ ਬੇਲ ਹਾਂ, ਅਰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਬਾਗਬਾਨ ਹੈ।
 ਹਰੇਕ ਟਹਿਲੀ ਜੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦੀ, ਉਹ ਤਿਸ
 ਨੂੰ ਢੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਰ ਹਰੇਕ, ਜੇ ਫੁਲ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ
 ਤਿਸ ਨੂੰ ਛਾਂਟਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਫੁਲ ਲਿਆਵੇ। ਹੁਲ ਤੁਸੀਂ ਉਸ
 ਬਚਨ ਕਰਕੇ, ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਸਾਫ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ
 ਰਹੋ; ਅਰ ਮੈਂ ਤੁਸਾਂ ਵਿੱਚ। ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਟਹਿਲੀ ਵਾਖ ਵੀ ਬੇਲ
 ਵਿੱਚ ਲੱਗਿਆਂ ਬਿਨਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਫੁਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕ-
 ਦੀ, ਜੇ ਇਸੀ ਤਰਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੀ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲੱਗਿਆਂ ਬਿਨਾ ਫੁਲ
 ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦੇ। ਵਾਖ ਦੀ ਬੇਲ ਮੈਂ ਹਾਂ; ਤੁਸੀਂ ਟਹਿਲੀਆਂ
 ਹੋ। ਉਹ ਜੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਰ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚ, ਸੋਈ
 ਬਹੁਤਾ ਫੁਲ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਡੇ ਜੁ ਦੇ
 ਰੋਕੇ ਫੁਛ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਉਹ

ਟਹਿਲੀ ਦੀ ਨਿਆਈ ਬਾਹਰ ਸਿੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਸੁੱਕ
 ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਰ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਝੋਕਦੇ
 ਹਨ, ਅਰ ਉਹ ਜਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹੋ, ਅਰ
 ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਲ, ਤਾਂ ਜੇ ਭੁਛ ਚਾਹੋ, ਮੇਰੀਗੇ,
 ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਸਾਂ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ
 ਇਸ ਤੇ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤਾ ਫਲ ਲਿਆਵੋਂ; ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸਿੱਖ
 ਹੋਵੋਗੇ। ਜਿਹਾ ਪਿਤਾ ਨੈ ਮੈਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਤਿਹਾ
 ਹੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ; ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਜੇ
 ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਪੁਰ ਚੱਲਣ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ
 ਰਹੋਗੇ; ਜਿਹਾ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਪੁਰ ਚੱਲਣਾ ਕਰਕੇ,
 ਤਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸਾ ਨੂੰ
 ਇਸ ਲਈ ਆਖੀਆਂ, ਜੇ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਤੁਸਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹੇ, ਅਰ
 ਤੁਸਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ। ਮੇਰਾ ਹੁਕਮ ਇਹ ਹੈ, ਕਿ ਜਿਹਾ ਮੈਂ
 ਤੁਸਾ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਤਿਹਾ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵੂੰਜੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ
 ਕਰੋ। ਕੋਈ ਇਸ ਤੇ ਵਹੀ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜੇ ਆਪ-
 ਲੇ ਪਾਲ ਆਪਲੇ ਮਿਛਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦੇਵੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ
 ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਮਿਛ ਹੋ। ਹੁਲ ਤੇ ਮੈਂ ਤੁਸਾ ਨੂੰ
 ਨੈਕਰ ਨਹੀਂ ਆਖਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਨੈਕਰ ਨਹੀਂ ਜਾਲਦਾ ਕਿ ਉਸ
 ਦਾ ਮਾਲਕ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਬਲਕ ਮੈਂ ਤੁਸਾ ਨੂੰ ਮਿਛ ਆਖਿਆ
 ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਤੇ ਸੁਣੀਆਂ ਹਨ,
 ਮੇਂ ਮੈਂ ਤੁਸਾ ਨੂੰ ਦੱਸੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚੁਲਿਆ, ਬਲਕ ਮੈਂ
 ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਚੁਲਿਆ ਹੈ; ਅਰ ਮੈਂ ਤੁਸਾ ਨੂੰ ਠਰਾਇਆ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ
 ਜਾਕੇ ਫਲ ਲਿਆਵੋਂ, ਅਤੇ ਤੁਸਾਡਾ ਫਲ ਪਰਿਆਰ ਹੋ; ਤਾਂ ਤੁ-
 ਸੀਂ ਮੇਰਾ ਨਾਉਂ ਲੈਕੇ ਜੇ ਭੁਛ ਪਿਤਾ ਤੇ ਮੰਗੋ, ਮੇਂ ਉਹ ਤੁਸਾ ਨੂੰ
 ਦੇਵੇ। ਮੈਂ ਤੁਸਾ ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵੂੰਜੇ

੧੦ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ। ਜੇ ਜਗਤ ਤੁਸਾਂ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕਰੇ, ਤੁਸੀਂ
 ੧੧ ਜਾਲ ਵੇਹੋ, ਜੇ ਉਸ ਨੈ ਤੁਸਾਂ ਤੇ ਅੱਗੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕੀਤਾ। ਜੇ
 ੧੨ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤ ਦੇ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਜਗਤ ਆਪਲੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ;
 ੧੩ ਪਰ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਬਲਕ ਮੈਂ ਤੁਸਾ
 ੧੪ ਨੂੰ ਜਗਤ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁਲ ਲੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਜਗਤ ਤੁਸਾਂ ਨਾਲ
 ੧੫ ਵੈਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ, ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਕਹੀ ਹੈ, ਚੇਤੇ ਰੱਖੋ,
 ੧੬ ਕਿ ਨੈਕਰ ਆਪਲੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲੋਂ ਵਡਾ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਨੂੰ
 ੧੭ ਸਤਾਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਬੀ ਸਭਾਉਣਗੇ; ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੇਰਾ
 ੧੮ ਬਚਨ ਮੰਨਿਆ, ਤਾਂ ਤੁਸਾਡਾ ਬੀ ਮੰਨਣਗੇ। ਪਰ ਉਹ ਮੇਰੇ
 ੧੯ ਨਾਉਂ ਵੇਂ ਪਿੱਛੇ ਤੁਸਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਸਾਰੀ ਬਰਤੋਂ ਬਰਤਣਗੇ; ਕਿੰਉ-
 ੨੦ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਘੱਲ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਲ ਵੇਹੋ। ਜੇ ਮੈਂ ਨਾ ਆਇਆ
 ੨੧ ਹੁੰਦਾ, ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਕਹਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੇਸਨਾ ਹੁੰਦਾ;
 ੨੨ ਪਰ ਹੁਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੇਂ ਵੇਸਦਾ ਕੁੰਜ ਪੱਜ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਮੇਰੇ
 ੨੩ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਬੀ ਵੈਰ ਕਰਦਾ
 ੨੪ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਬੰਮਨਾ ਕਰੇ ਹੁੰਦੇ, ਜੇ ਰੋਰ ਮਨੁੱਖ
 ੨੫ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੇਸਨਾ ਹੁੰਦਾ; ਪਰ ਹੁਲ ਤਾਂ ਤਿ-
 ੨੬ ਨਾਂ ਨੈ ਵੇਖਿਆ; ਫੇਰ ਮੇਰੇ ਅਰ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕੀਤਾ।
 ੨੭ ਪਰ ਐਉਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਲੀ ਸਰਾ ਵੀ ਲਿਖੀ ਰੋਈ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ
 ੨੮ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਅਕਾਰਬ ਵੈਰ ਕੀਤਾ। ਪਰ
 ੨੯ ਜਾਂ ਉਹ ਦਿਲਾ ਸਾਦੇ ਲਵਾਲਾ ਆਵੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ
 ੩੦ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵਲੋਂ ਘੱਲਾਂਗਾ, ਅਰਥਾਤ ਸਚਿਆਈ ਦਾ ਆਤਮਾ,
 ੩੧ ਜੇ ਪਿਤਾ ਵਲੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਸਾਖੀ ਵੇਵੇ-
 ੩੨ ਗਾ; ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਬੀ ਸਾਖੀ ਵੇਵੇਗੇ; ਕਿੰਉਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਿਰਥਮੇ ਤੇ
 ੩੩ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰਹੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ
 ੩੪ ਆਖੀਆਂ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਠੋਕਰ ਨਾ ਖਾਓ। ਉਹ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਤੋਂ